

بررسی اثر بخشی آموزش برنامه‌ی والد‌گری مثبت بر نشانه‌های کودکان پیش دبستانی مشکوک به اختلال نقص توجه / بیش‌فعالی

فاطمه درخشانی (دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی)

مرضیه علیوندی وفا (ستادیار گروه روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی)

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین تاثیر آموزش برنامه‌ی والد‌گری مثبت بر نشانه‌های کودکان پیش دبستانی مشکوک به اختلال نقص توجه / بیش‌فعالی بود. این پژوهش از نوع مطالعات نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون و گروه کنترل بود. جامعه پژوهش حاضر، شامل کلیه دانش‌آموزان پیش دبستانی غیر دولتی نور ارم (ناحیه ۵ آموزش و پرورش تبریز) بودند. در فرآیند نمونه‌گیری، نمونه‌ای به حجم ۳۰ نفر به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند. در این پژوهش شرکت کنندگان دو گروه در مراحل پیش و پس‌آزمون پرسشنامه کانرز (فرم والدین) را تکمیل و در این اثناء آزمودنی‌های گروه آزمایش طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای تحت آموزش‌های مربوط به والد‌گری مثبت قرار گرفتند. داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیره مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج پژوهش نشان داد آموزش گروهی والد‌گری مثبت بر نشانه‌ی کم توجهی کودکان کم‌سال مشکوک به اختلال نقص توجه بیش‌فعالی موثر است. با توجه به نتایج، برنامه‌ی والد‌گری مثبت نتوانست بر نشانه‌های تکانشگری، تحریک‌پذیری و بیش‌فعالی در نمونه‌ی آماری تحقیق حاضر موثر باشد. کلید واژه‌ها: مداخله‌ی والد‌گری مثبت، اختلال بیش‌فعالی / نقص توجه.